

industrielle Anlæg og deslige, som drives under Firmaers Navn.

Comiteen maatte fremdeles finde det ønskeligt, at anonyme Handelsseksfaber indbroges under Lovens Omraade, da der, om end Interessentforholdene ere forskellige, dog i mange Henseender synes at være Analogi mellem saadanne Selskaber og Handelsfirmaer; man vilde derved erholde en passende Control med saadanne Selskabers Oprettelse og Bestaaen, medens de nu, forsaavidt de ikke forlange Bevilling eller anden Anerkjendelse fra det Offentliges Side, ere aldeles ucontrollerede.

Endelig troede Comiteen, at Loven ikke burde undlade at berøre en Gjenstand, som stod i nær Forbindelse med Spørgsmaalet om Firma-Underskrift, nemlig Meddelelse af Fuldmagt til at underskrive per procura. Denne Slags Underskrifter benyttes ofte uden tilbørlig foregaaende Bekjendtgjørelse, og der hersker i det Hele taget i deres Benyttelse en temmelig løs Praxis, som det syntes ønskeligt ved den foreliggende Leilighed at binde til lovbestemte Regler.

Hovedprincippet for den omhandlede Sags Ordning formeente Comiteen burde være det, at en autoriseret Registrering gjordes til Betingelse for Firmaers Benyttelse, hvilket er det samme Princip, som i alle fremmede Lovgivninger er bragt i Anvendelse. Naar en velordnet og med Offentliggjørelse forbunden Registrering af Firmaer, anonyme Selskaber og Underskrifts-Fuldmagter finder Sted, vilde andre Forebyggelsesmidler mod Misbrug neppe behøves.

Over det fra Grosferer-Societetets-Comitee saaledes fremkomne Lovudkast har Ministeriet indhentet Betænkninger fra Københavns Magistrat og den Rgl. Lands-Over- samt Hof- og Stadsret.

Ligesom Stadens Borgerrepræsentanter, hvis Erklæring Magistraten fandt sig foranlediget til at begjære, med Hensyn til at Udcastet ikke indskrænke sig til de større Handlende, der nærmest repræsenteres af Grosferer-Societetets-Comitee, men tillige omfattede Fabrikanter, Detailhandlere, Haandværkere, m. Fl., fra sit Standpunct Intet fandt at erindre imod, at Lovudcastet forelagdes Rigsdagen, saaledes udtalte Fleertallet af Magistratens Medlemmer

sig derhen, at en Lov som den foreslaaede vilde være gavnlig, idet Samme dog fandt sig foranlediget til at fremsætte forskellige Bemærkninger med Hensyn til det foreliggende Forslags Enkeltheder. Den Rgl. Lands-Over- samt Hof- og Stadsret yttrede derimod, at den af de Sager, der vare komne til Behandling eller Paakjendelse ved Rettens forskellige Afdelinger, ikke havde uddraget den Erfaring, at der skulde være Trang til en Lov som den paatænkte, hvorimod Retten ikke bristede sig til at udtale nogen Formening om, hvorvidt der i den handlende Verden kunde være sølt Trang til en saadan Lov.

Da Ministeriet ikke troede at burde jundslaae sig for at efterkomme den Opfordring, der fra en i disse Forhold saa kyndig Autoritet som Grosferer-Societetets Comitee var rettet til Samme, og da man med bemeldte Comitee i det Hele maatte finde det ønskeligt, at de i Lovudkastet omhandlede Forhold erhøldt en lovbestemt Ordning, har man, efter over Sagen endvidere at have corresponderet med Justitsministeriet, paa Grundlag af det fra Comiteen modtagne Forslag udarbejdet det foreliggende Lovudkast, ved hvis enkelte Bestemmelser man i det Væsentlige har troet at burde tage de af den Rgl. Lands-Over- samt Hof- og Stadsret fremsatte Bemærkninger tilfølgende.

Hvad specielt angaaer de enkelte §§ i Udcastet, skal man tilføje Følgende:

ad § 1.

Ministeriet har med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Firmaer Loven skulde angaae, troet at burde slutte sig til den af Grosferer-Societetets Comitee udtalte Anskuelse, hvorefter ikke blot egentlige Handlende, men ogsaa Haandværkere og Fabrikanter, forsaavidt de drive deres Virksomhed under et Firma, skulle falde ind under Lovens Omraade. Da de af Grosferer-Societetets Comitee i dens Forslag brugte Udtryk: „Alle, som drive Forretninger under et Firma" imidlertid fandtes mindre tydelige, har man foretrukket de i Lovudcastet brugte Udtryk, hvorefter ethvert Firma, som driver borgerlig Næring vil falde ind under Loven.